

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Věry Šimůnkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2007, č. j. 19 Cad 124/2003 - 90,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se u Krajského soudu v Ostravě žalobou ze dne 31. 10. 2003 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003, č.X, jímž mu byla zastavena výplata částečného invalidního důchodu z důvodu, že se nepodrobil vyšetření zdravotního stavu, ač byl předem o této možnosti poučen. Stěžovatel se domáhal uvolnění výplaty částečného invalidního důchodu a zároveň přípisem ze dne 23. 2. 2004 požádal o ustanovení advokáta pro řízení o žalobě.

O stěžovatelově žádosti ze dne 23. 2. 2004 o ustanovení zástupce pro řízení o žalobě bylo rozhodnuto až usnesením blíže uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí, jelikož řízení bylo přerušeno z důvodu, že u Okresního soudu v Šumperku probíhalo řízení o omezení způsobilosti stěžovatele k právním úkonům, případně o jeho zbavení způsobilosti k právním úkonům. Rozsudkem tohoto soudu ze dne 15. 2. 2007 o zastavení řízení o omezení způsobilosti stěžovatele k právním úkonům překážka, pro kterou nebylo možné v řízení pokračovat, odpadla. Bylo však ponecháno omezení způsobilosti stěžovatele

k právním úkonům v oblasti pracovně právních vztahů stanovené předchozím rozhodnutím. Krajský soud v Ostravě proto v souladu s § 48 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl o pokračování v řízení.

Kasační stížností napadeným rozhodnutím byl stěžovateli pro řízení o žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 10. 2003 ustanoven zástupce, JUDr. Josef Hasala, advokát, se sídlem Šumperk, Radniční 13.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel kasační stížnost, přičemž se odvolal na § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tj. na zmatečnost řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce. Konkrétně namítl, že napadené usnesení bylo vydáno vyloučenou soudkyní, která rozhodovala v předchozím řízení, přičemž se dle stěžovatele nejedná o nárok na částečný invalidní důchod, ale o rozhodnutí státní správy „zákonná zvýšení částečného invalidního důchodu.“ Dále žádá soud, aby zrušil ustanovení zástupce JUDr. Josefa Hasaly, jelikož jej považuje za největšího „zločince a vraha“, který jej za použití StB zavřel do blázince, čímž porušil veškeré zákony komunistického státu ČSSR. Stěžovatel požaduje ustanovení advokáta JUDr. Tomáše Sokola pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v kasačním sporu o rozhodnutí o ustanovení či neustanovení zástupce soudem stěžovatel nemusí být zastoupen advokátem. Z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vyvodil, že se stěžovatel dovolává kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Ve vztahu k námitce, že napadené usnesení vydala z rozhodování vyloučená soudkyně, Nejvyšší správní soud pouze uvádí, že o námitce podjatosti ve vztahu k JUDr. Bohuslavě Drahošové již usnesením ze dne 24. 11. 2004, č. j. Nao 49/2004 - 51, rozhodl, přičemž konstatoval, že jmenovaná soudkyně není vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci, a proto se zdejší soud touto námitkou nebude již dále zabývat, jelikož není důvodná.

K žádosti o zrušení ustanovení JUDr. Hasaly zástupcem stěžovatele a ustanovení JUDr. Tomáše Sokola zástupcem stěžovatele, která byla uplatněna v kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud uvádí následující. Z přípisu ze dne 10. 12. 2007, jakož i ze dne 23. 12. 2007, který JUDr. Hasala zaslal krajskému soudu, je zřejmé, že stěžovatel odmítl zástupci spolupráci, přičemž jej slovně napadl, že jej poslal jako soudce do blázince, a proto se ustanovený zástupce cítí být k dalšímu zastupování stěžovatele podjatý. V souvislosti

s námitkami vůči osobě zástupce, které stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil, a s ohledem na vyjádření právního zástupce, že se cítí ve vztahu k osobě stěžovatele podjatý, měl krajský soud tuto skutečnost posoudit ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o advokacii, a pokud by dospěl k závěru, že jde o zjevné narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem, rozhodnout o zrušení ustanovení JUDr. Hasaly právním zástupcem stěžovatele a určit stěžovateli zástupce jiného. Nejvyšší správní soud jakožto vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví rozhoduje o kasačních stížnostech v případech stanovených zákonem č. 150/2002 Sb., soudním řádem správním, jakož i v dalších případech stanovených zvláštním zákonem. Jelikož však stěžovatelovy námitky týkající se požadavku na ustanovení jiného zástupce nelze podřadit pod žádný z důvodů kasační stížnosti uvedený v § 103 s. ř. s., jsou tyto námitky ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelné.

Nejvyšší správní soud se k této otázce již mnohokrát ve svých rozhodnutích vyslovil; viz rozhodnutí NSS ze dne 3. 6. 2003, sp. zn. 6 Ads 3/2003 (dostupné na www.nssoud.cz), v němž je konstatováno, že *neuvádí-li kasační stížnost proti usnesení, jímž předseda senátu rozhodl o návrhu účastníka řízení na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 7 s. ř. s., žádný z důvodů uvedených v § 103 s. ř. s., je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. taková kasační stížnost nepřijatelná.*

Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto za použití § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. ve vztahu k § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu. Stěžovatel totiž neměl v řízení úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo a žalovaná takové právo nemá v důsledku zákonné úpravy.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu